

For erstatningsansvarsloven foreslås det som konsekvens af ovennævnte forslag, at arbejdsmarkedsbidraget også fratrækkes ved beregning af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Det foreslås endvidere, at socialministeren får bemyndigelse til at fastsætte samlede regler om uddannelsessøgendes forsikringsdækning i henhold til arbejdsskadeforsikringsloven. Forslaget tilsigter ikke ændringer i den nu gældende forsikringsdækning for persongruppen, men alene at tilvejebringe et samlet regelsæt om forsikringsdækningen.

Det forudsættes, at spørgsmålet om omfattelse af det samlede regelsæt forhandles med de respektive ministerier.

Endelig foreslås det, at der inden for det enkelte ministerområde kan ske fordeling og opkrævning af bidrag til Arbejdsskadestyrelsen og Den Sociale Ankestyrelses administration af statslige arbejdsskadesager, hvor arbejdsgiveren ikke kan udpeges, jf. lov om forsikring mod følger af arbejdsskade, § 6, stk. 3. I disse sager påhviler betalingsforpligtelsen efter de gældende regler staten og ikke de enkelte statsinstitutioner.

Forslaget foreslås at træde i kraft den 1. juli 1996.

Gennemførelse af forslagets § 1 medfører en samlet besparelse for staten, selvforsikrede kommuner og private forsikringsselskaber i 1996 på i alt 44,4 mio. kr. Besparelsen vil ved fuld virkning være ca. 100 mio. kr. i år 2000.

Gennemførelse af forslagets § 2 vil ligeledes medføre en besparelse for private forsikringsselskaber og staten. Besparelsen kan med stor usikkerhed opgøres til 30-35 mio. kr. på årsbasis.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af aftalen om ændring af den fjerde AVS/EF-Lomékonvention og slutakt med dertil knyttede protokoller og erklæringer, af protokollen til den fjerde AVS/EF-Lomékonvention som følge af Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union samt af intern aftale om

finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand inden for anden finansprotokol til fjerde AVS/EF-konvention.
(Beslutningsforslag nr. B 126).

I den ændrede fjerde AVS/EF-Lomékonvention fastlægges rammerne for EU-udviklingssamarbejdet med 70 lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne). Konventionen omfatter samarbejdet med hovedparten af de fattigste og mindst udviklede lande i verden.

Den fjerde AVS/EF-Lomékonvention undertegnede den 15. december 1989 i Togos hovedstad Lomé. Konventionen blev indgået for en tiårsperiode. Der var dog mulighed for revision af konventionen efter den første femårsperiode. Såvel EU som AVS-staterne ønskede at benytte denne revisionsmulighed. Den 4. november 1995 undertegnede derfor på Mauritius aftalen om ændring af den fjerde AVS/EF-Lomékonvention. Samtidig undertegnede en protokol til den fjerde AVS/EF-Lomékonvention som følge af Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union.

Til Lomé IV-konventionen er knyttet en finansprotokol for konventionens første femårsperiode. I aftalen om ændring af konventionen indgår derfor en ny finansprotokol. Som følge heraf undertegnede den 20. december 1995 en ny intern aftale mellem repræsentanter for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand inden for anden finansprotokol til fjerde AVS/EF-konvention. Med aftalen oprettedes den 8. Europæiske Udviklingsfond (EUF 8).

I den ændrede konvention bygges der videre på det samarbejde, der indledtes med Lomé I-konventionen i 1975. Samarbejdets formål er at støtte AVS-staternes bestræbelser bl.a. på at opnå en selvstændig og bæredygtig udvikling og at bidrage til sociale, kulturelle og økonomiske fremskridt.

De vigtigste resultater af revisionen af Lomé IV-konventionen – ud over Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse samt etableringen af den anden finansprotokol – er, at AVS-staterne har opnået forbedrede eksportmuligheder til EU, bl.a. gennem toldreduktioner og kvoteforhøjelser for visse landbrugsvarer, hvor der i forvejen ikke var toldpræferencer. Endvidere har AVS-staterne i oprindelsesreglerne fået større mulighed for at anvende kumulering med visse andre udviklingslande. Med aftalen er der stillet yder-